

[Ebba Strange]

fik at vide i sommer, at f.eks. fredsdemonstrationer bliver overvåget af efterretningstvæsenet. Vi har bekymringer om, hvorvidt efterretningstvæsenet overvåger andre organisationer, og det er det, vi gerne vil have noget at vide om. Hvis det ikke er tilfældet, som hr. Ole Espersen siger, så er det da fint. Vi synes heller ikke, det skal være tilfældet, men det forekommer, så vi synes, det er vigtigt, at disse organisationer ved, at de altså bliver overvåget, så de kan tage deres forholdsregler i forhold til det.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg, og så håbe på, at de, der ikke har forstået, hvad jeg sagde, hører efter denne gang.

Jeg vil gerne benytte den lejlighed, som dette forslag giver, til en drøftelse af, hvad der skal ske, og jeg skal føje til, at det var en uting og en uskik, at vi sammenblandede forsvarets efterretningstjeneste med politiets efterretningstjeneste. Wambergudvalget fik udvidet sit område, hvad jeg dengang var imod, og hvad jeg fortsat er imod. Så det er da vist klar besked.

Jeg gentager: at have politiets efterretningstjeneste er en uting, og det vil jeg gerne, hvis man ønsker det, begrunde: Da vi i sin tid fik landsdommer Poulsens beretning om Hetleraffæren, blev han spurgt, hvad der skulle til for, at man kom i politiets efterretningstjenestes kartoteker. Jo, der skulle det til, svarede han, at man gjorde noget, som måske engang i fremtiden kunne udvikle sig til noget ulovligt. Prøv lige at tænke det igennem, og så kom og sig, at det ikke er en uting, at vi har politiets efterretningstjeneste.

Politiet kan overvåge os, kan undersøge os. Ikke et efterretningstvæsen, hvis udgangspunkt er, at vi gør noget, der måske engang i fremtiden kan udvikle sig til noget ulovligt.

Birgith Mogensen (CD):

SF har i forslaget bemærkninger antydning af den udtalelse, som er helt naturlig for CD, nemlig at vi selvfølgelig ikke kan tilslutte os et forslag, hvis følger ud fra en realistisk betragtning vil være, at vore efterretningstjenesters værdifulde nytte mere eller mindre elimineres. SF ønsker at gøre vore efterret-

ningstjenester ineffektive, men ifølge sagens natur må vore efterretningstjenesters arbejdsform også af hensyn til EF, NATO og resten af verden i høj grad indebære tavshedspligt. Det turde være indlysende for enhver dansk borger.

Forslagsstillerne nævner, at Forbundsrepublikken Tyskland lader småting slippe ud til offentligheden, men SF nævner ikke, hvordan f.eks. DDR eller Sovjetunionen forvalter deres statssikkerheds- og efterretningssystem, pudsigt nok.

Men lad dette menneskeretlige problem ligge. Vi bor i Danmark, og CD er tilfreds med vore efterretningstjenesters principper og arbejdsregler. CD ønsker ikke mere offentlighed desangående. Risikoen for, at visse befolkningsgrupper vil benytte oplysninger negativt med hensyn til landets ve og vel, er alt for stor.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Nu må jeg til fru Birgith Mogensen sige, at det jo altså ikke er det sovjetiske parlament, jeg er blevet medlem af. Det er heller ikke det sovjetiske parlament, fru Birgith Mogensen er medlem af, og derfor er det ikke så usædvanligt, at det er danske forhold, vi interesserer os for her i folketinget.

Men jeg er ked af, at fru Birgith Mogensen ikke har gjort brug af folketingets bibliotek. Folketingets bibliotek har på vores foranledning fået hjemkaldt en række af disse materialer, som den vesttyske forbundsstat og de vesttyske delstater udgiver, f.eks. forfatningsbeskyttelsen for Slesvig-Holsten, som har udgivet en årsrapport på 65 sider, opdelt i 3 hovedafsnit.

Det ene hovedafsnit handler om den politiske ekstremisme, og det er både højre- og venstrestremisme. Et andet afsnit handler om efterretningstjenestens handlinger i forhold til udlændinge, og endelig indeholder den et afsnit, der hedder Spionageabwehr, altså den måde, man bekæmper udenlandsk spionage på.

Et andet eksempel, som også har været fremlagt i folketingets bibliotek i forbindelse med den lovsag, som jeg er ked af fru Birgith Mogensen ikke har benyttet, er forfatningsbeskyttelsesberetningen for Forbundsstaten, en beretning på 256 sider, som meget detalje-